

jordbrug, men også af personer, beskæftiget ved hermed økonomisk ligestillet lønarbejde ved andre arbejdssteder på landet.

Bestemmelsen om, at landbrugsministeren kan kræve, at de i en arbejderbolig indestående statslån forrentes fuldt ud, når ejeren overgår til andet erhverv end normalt forefaldende arbejde på landet, blev første gang optaget i udlånsloven nr. 84 af 21. marts 1959 og indeholdes nu i § 18 a i arbejderboligloven (lovbekendtgørelse nr. 118 af 10. april 1967). Det fremgår af bestemmelsen, at kravet kun kan fremsættes over for ejere af boliger, hvortil der er ydet lån i finansåret 1959-60 og senere, eller ældre boliger med konverterede statslån.

Jordlovsudvalget er ikke i besiddelse af oplysning om antallet af sager, hvori bestemmelsen er anvendt. Imidlertid forudsættes bestemmelsen ifølge landbrugsministerens forelæggelsestale den 16. december 1958 (sp. 1711) kun bragt til anvendelse i særlige tilfælde, hvor debitor i forbindelse med ændring af erhverv klart har placeret sig i et andet og højere indkomstniveau end de mindrebemidlede kredse af befolkningen på landet, som denne lovgivning tager sigte på at yde støtte, jfr. bemærkningerne til udlånslov nr. 84 af 21. marts 1959, og der er som følge heraf kun sket bortfald af rentefrihed i et meget begrænset antal tilfælde.

Det kan oplyses, at såfremt husmandsbrugskommissionerne ved de syn, der hvert tredje år afholdes over samtlige arbejderboliger, konstaterer, at en låntager er overgået til andet erhverv end normalt forefaldende arbejde på landet, indberettes dette til jordlovsudvalget, men da synenes hovedformål er at konstatere selve boligernes tilstand, kan man ikke indestå for, at erhvervsskifte i alle tilfælde vil blive indberettet.

Jeg kan yderligere oplyse, at jeg i skrivelse af 21. februar 1967 til folketingets udvalg angående forslag til lov om landbrugsejendomme m. fl. lovforslag har udtalt bl. a., at selv om det vil være muligt at gennemføre en mere effektiv kontrol med debitorernes overgang til andet erhverv end

normalt forefaldende arbejde på landet, mener jeg ikke, det på indeværende tidspunkt anbefaler sig at søge en sådan gennemført, dels fordi den vil blive besværlig og bekostelig, dels fordi det må anses for tvivlsomt, om en skærpelse af kontrollen vil medføre en forøgelse af statens renteindtægter, der er stor nok til at dække omkostningerne ved den øgede kontrol.

Det skal i denne forbindelse anføres, at der ved handler med arbejderboliger finder en meget streng kontrol sted med køberens beskæftigelsesmæssige forhold, således at det i praksis næppe forekommer, at arbejderboliger i henhold til lovens kap. IV afhændes til ukvalificerede købere, bortset fra overdragelser mellem forældre og børn og et meget begrænset antal tilfælde, hvor vilkårene skærpes væsentligt i henhold til lovens § 22, stk. 6, eller hvor der er grundlag for servitutophævelse i henhold til lovens § 19 a.

Der vedlægges til orientering 2 oversigter over de af jordlovsudvalget behandlede ejerskiftesager vedrørende henholdsvis finansårene 1965-66 og 1966-67.

Ad 4. De jordlovsudvalget tilhørende skovarealer, som efter deres beskaffenhed naturligt vil kunne overføres til statsskovvæsenet, udgør ca. 165 ha, der er beliggende i Sønderjylland. Det drejer sig om følgende arealer: Gammelgård skovene, Endrupskov plantage, Stursbøl plantage, en del skovarealer i Kruså, Undelev skovareal og en mindre parcel i Hønsnap.

Det bemærkes, at landbrugsministeriet på statens jordlovsudvalgs foranledning for tiden forbereder et møde mellem jordlovsudvalget og statsskovvæsenet til drøftelse af spørgsmålet om overførelse af skovarealer, henhørende under jordlovsudvalget, til skovdirektoratet og om overførelse af landbrugsarealer, som måtte henhøre under skovdirektoratet, til jordlovsudvalget.

Herudover har jordlovsudvalget ca. 370 ha skov under Kalø gods, der er bortforpagtet til jagtfonden. Disse skovarealer er en nødvendig forudsætning for den vildtbiologiske forsøgsstation, der er oprettet på Kalø.

Chr. Thomsen.

/ K. Barnekow.